

האזנה

השבועי

השיעור נמסר בכל יום ראשון
בישיבת המקובלים "בית שלום"
ומועבר דרך הלוויין והרדיו ועוד

גליון מס' 11

פרשת כי תשא התשפ"ד

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש	
5:01	5:19	5:20	5:21	כניסה:
6:15	6:16	6:15	6:17	יציאה:
6:51				ר"ת:

כח פרשת הקטורת

ששים ריבוא אותיות וששים ריבוא נשמות • מעלת השקלים • דברי הזוהר הנפלאים בענין הקטורת • מי גילה למשה את הסוד? • הכח הגדול בעולם להינצל מכל צרה מה זוכחים על מזבת הקטורת? • האדם כלול מכל הבריאה • איך נעצרה מלחמת העולם? • להכניע את הערב רב

התורה, למעשה נמצא רק 30 ריבוא אותיות, אבל כבר אומר הגאון חיד"א שיש אותיות שמתחלקות ונחשבות שתי אותיות או שלש אותיות, למשל האות א' נחשבת ג' אותיות וא"ו ושתי יודי"ן, והשי"ן היא ג' ווי"ן, וכן עוד אותיות, ולפי החשבון הזה יש ששים ריבוא אותיות בתורה.

לכל יהודי יש את אות בספר התורה, כמו שאמרו רבותינו: "ישראל ואורייתא חד הוא", כל יהודי יונק דרך האות הזו לנשמתו, יש לו צינור מאותו האות שבתורה לנשמתו, יורד צינור שמאיר לו ומחיה אותו. החתם סופר אומר שבמעמד הר סיני כולם עמדו לפי סדר האותיות: בראשית ברא אלקים את השמים וכו', כל אחד נעמד לפי האות שלו לפי סדר התורה. כמו שכתוב אצל משה "ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות", אל תקרי "אותות" אלא "אותיות", תעשה באותיות זה הנשמות של עם ישראל.

מי יהויר את האות שנפלה מהתורה?

וצריך שכל עם ישראל יהיה ביחד באחדות אחת בתורה הקדושה, כמו שביקש דוד המלך "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" ואמנם לפי הפשט, הפירוש הוא שביקש דוד מהקב"ה, תראה לי את הסודות שבתורה, את האור. אבל יש פירוש של האדמו"ר רבי שלמה הכהן מראדומסק בעל ספר "תפארת שלמה", הוא אומר, "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" - תחלק את התיבה נפלאות לשני חלקים, נפל-אות מתורתך, והכוונה היא, שאמר דוד לפני הקב"ה תגלה לי היכן "נפלה נשמה" שהיא כנגד אות, ונפלה גם האות שהיא כנגד אותה נשמה, איפה היא נפלה? אני אביא אותה בחזרה, את הנשמה הזאת, אני אשים אותה בחזרה בספר תורה ע"י שאתפלל עליה שתשוב בתשובה, כי כולם צריכים להיות ביחד, כל השישים ריבוא נשמות של עם ישראל.

וזה מה שאמר הקב"ה למשה "כי תשא את ראש בני ישראל", שמשה רבנו הוא שורש גדול, שהלא הוא היה כלול מכל הנשמות של עם ישראל, ואמר לו הקב"ה, כי תשא את ראש - ששים רבוא אותיות, תשא את כולם יחד.

השמחה בשמן זית שנשפך

הנה זכינו בשבת המלכה האחרונה לקרוא את פרשת תצוה, שבת של "פורים קטן משולש", זכות גדולה, אורות גדולים. קראנו בפרשת תצוה, שהקב"ה אומר למשה "ויקחו אליך שמן זית זך", ויש להעיר מה הכוונה: "ויקחו אליך", מה הענין לקחת את השמן אל משה? הרי לא מצאנו לשון כזו בכל צרכי המשכן [בפרשת תרומה], וכי משה צריך לבחור את השמן?

אלא, אומרים רבותינו, כתוב בתהילים: "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, כשמן הטוב היורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו" - צריך להבין למה כתוב כאן פעמיים "זקן", הלא היה צריך לומר "יורד על זקן אהרן", ומדוע כפל וכתב "יורד על הזקן, זקן אהרן"?

אלא, חז"ל אומרים שפסוק זה חוזר על האחים משה רבינו ואהרן הכהן, שכאשר אהרן נמשח בשמן זית, היה משה רבנו רואה את השמן הטוב יורד על זקן אהרן, ומשה היה כל כך היה שמח בשמחת אחיו, עד שהיה מרגיש כאילו השמן יורד על הזקן שלו, ולכן כתוב פעמיים זקן: זקן משה, וזקן אהרן. שהיה להם אהבה כזאת שאין כמותה. איך אמר הקב"ה למשה? "וראך ושמח בליבך", משה ואהרן בכהניו" ביחד, איזה זכות של אהבה.

ועל זה כתוב: "ויקחו אליך שמן זית זך", שרצה הקב"ה שכל עם ישראל ילמדו ממשה רבנו ששמח בשמן זית של אהרן, עד שהרגיש את השמחה שלו, שככה עם ישראל יהיו באהבה ובאחדות. ולכן גם כתוב "תצווה" לשון בצוותא ובאחדות.

איך סופרים את אותיות התורה?

ועכשיו אנחנו בפרשת כי תשא, הפרשה פותחת: "כי תשא את ראש בני ישראל ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקוד אותם ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם", אומר הבעל שם טוב, "כי תשא את ראש" - ראש ראשי תיבות "ששים ריבוא אותיות", שכידוע יש ששים ריבוא אותיות בתורה, והם כנגד ששים ריבוא נשמות עם ישראל. ואמנם אם נספור את האותיות של

שכל אחד יקח את זה לתשומת ליבו, כל יום להגיד את הקטורת, ואני רוצה שנקרא קודם כל את הזוהר (ויקהל ר"ח ע"ב) ואז נדבר על זה.

הקטורת שוברת את היצר

הזוהר הקדוש, אחר שמדבר על היצין אומר: **פְּגוּנָא דְא קְטָרֵת** - כמו היצין, שמי שהיה מסתכל בו, היו פניו נופלים מפחד הבורא, והיה נשבר לבו ושב בתשובה, כן הוא הקטורת, **כָּל מֵאן דְאָרַח בְּהָהוּא תְּנָא** - כל מי שמריח באותו עשן הקטורת, **הָוָה מְבַרֵךְ לְבַיָּה, בְּבְרִירוֹ [בְּנִהְיֹו] לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיָּה** - היה מתברר לבו ברור זך וטהור [באור וחדוה של שמחה] לעבוד את הקב"ה באמת, **וְאֶעְבֵּר מִנְיָה זֹהֲמָא דִּיצַר הָרַע** - ומעביר ממנו זוהמת היצר **וְלֹא הָוָה לֵיָּה אֵלָא לְבָא חֲדָא, לְקַבֵּל אֲבוּהָ דְבִשְׂמֵיָא** - והיה לו רק לב אחד לאביו שבשמים, **בְּגִין דְקְטָרֵת, תְּבִירוֹ דִּיצַר הָרַע אִיְהוּ וְדָאֵי בְּכָל סְטָרִין** - לפי שהקטורת, משברת כח היצר הרע שהוא ודאי מקיף את האדם מכל הצדדים.

ממשיך הזוהר: **וְכִמָּה דְצִיץ הָוָה קָאִים עַל נִיסָא** - וכמו שהיצין היה עומד על נס, שמי שהיה מסתכל בו היה חוזר בתשובה שזה נס גדול, **אֲוֹף קְטָרֵת** - כך גם הקטורת מי שהריח בה חוזר בתשובה ועובד את הש"ת בכל ליבו, **דְלִית לָךְ מְלָה בְעֵלְמָא** שאין לך דבר בעולם, **לְמַתְבַּר לֵיָּה לְסִטְרָא אַחְרָא, בַּר קְטָרֵת** - לשבור את כח הסטרא אחרא, חוץ מהקטורת שהוא הכח הגדול ביותר.

ותשמעו עוד מה הזוהר אומר: **תָּא חֲזִי מַה כְּתִיב בְּהָ - בּוֹא וּרְאֵה מַה כְּתוּב בְּהָ כְּאִשֶׁר מִשָּׁה אָמַר לְאֶהְרֹן, קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטָרֵת. מֵאֵי טַעְמָא - מה הטעם שציוה הקב"ה להביא קטורת, **כִּי יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלְּפָנָי ה', הַחֵל הַגִּנָּף.****

ותראו מה אומר כאן רשב"י: **דְהָא לִית תְּבִירוֹ לְהָהוּא סְטָרָא בַר קְטָרֵת** - שהרי אין שבירה לאותו סטרא אחרא חוץ מהקטורת, **דְלִית לָךְ מְלָה חֲבִיבָה קָמֵי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, פְּקָטָרֵת** - שאין לך דבר חביב לפני הקב"ה, כמו הקטורת. **וְקִיָּמָא לְבִטְלָא תְרִשִׁין, וּמְלִין בִּישִׁין מְבִיתָא** - ועומדת לבטל כשפים ודברים רעים מהבית.

כמו האוכל של הטבת...

ועכשיו אל תגידו לי, צריך בשביל זה בית המקדש, להקטיר קטורת, כי עכשיו נקרא מה שרבי שמעון אומר על לימוד מעשה הקטורת: **מְלָה דָא גְזַרְהָ קִיָּמָא קָמֵי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא** - דבר זה, הוא גזירה עומדת וברית כרותה לפני הקב"ה, **דְכָל מֵאן דְאִסְתַּפֵּל וְקָרִי בְכָל יוֹמָא עוֹבְדָא דְקְטָרֵת** - שכל מי שמתבונן וקורא בכל יום מעשה הקטורת, **יִשְׁתַּזְיֵב מִכָּל מְלִין בִּישִׁין וְחֲרָשִׁין דְעֵלְמָא** - ינצל מכל דברים רעים וכשפים שבעולם, **וּמִכָּל פְּגָעִין בִּישִׁין וּמִכָּל פְּגָעִין רְעִים, וּמִהָרְהוּרִים בִּישָׁא** - ומהרהורים רעים, **וּמִדִּינָא בִּישָׁא וּמִמוֹתָנָא** - ומדין רע וממות, **וְלֹא יִתְזַק כָּל הָהוּא יוֹמָא** - ולא ינזק כל אותו היום, **דְלֹא יִכֵּל סְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָא עָלֶיהָ** - שאין יכולת לסטרא אחרא לשלוט עליו, **וְאֶצְטְרִיךְ דִּיכְוִין בֵּיהָ** - וצריך האדם שיכוין בה, (כמו שכתב רבנו האר"י הכוונות בשער הכוונות ובסידור רבנו הרש"ש זיע"א).

וזה לא קשה לכוון את הכוונות של זה, צריך רק שאדם קצת יתבונן בזה, וידע את הפשט, זה לא

ומי זה "ראש בני ישראל"? זה השכינה, שהיא הראש של בני ישראל, עטרה על ראשו, והיא האמא של כל השישים ריבוא נשמות של עם ישראל, כמו שכתוב בחז"ל, שאשה אחת ילדה שישים ריבוא, מי זאת? השכינה! שיש לה שישים ריבוא נשמות. ו"כי תשא את ראש" היינו להקים את השכינה מעפרא. ובשביל זה צריך קודם כל, שכל השישים ריבוא נשמות יהיו קשורות ביחד. ו"לפקודיהם", זה גם על ידי המצוות.

השקלים מכניעים את הקליפות

"ונתנו איש כפר נפשו", "כפר" זה גימטריא "יצר". ואז "ולא יהיה בהם נגף", נגף זה גימטריא של הס"מ [סמא"ל], לכן בא הקב"ה למשה רבנו ואומר לו: אני רוצה שתספור את עם ישראל אחד אחד, כי כל אחד זה מרגלית יקרה בפני עצמה, כמונה מרגליות. וכיון שחס ושלום אסור לספור, לכן "ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם ולא יהיה בהם נגף" - תיקח מכל אחד מחצית השקל, וככה תספור אותם, וכך נדע מה המנין.

וכי משה רבנו יכנס לבתים ולאוהלים? אלא, משה רבנו היה עומד בפתח האוהל, ויוצאת בת קול ואומרת לו "כך וכך יש פה", הורים שניים, ילדים כך וכך, זה שמותם, ככה כל אחד, כל עם ישראל. משה רבנו היה כמו אבא של כולם, כי היה צריך להשפיע עליהם אור.

ולכן אומר לו הקב"ה: "ונתנו איש כופר נפשו", אני רוצה שכל אחד יתן, הגמרא אומרת בבבא בתרא, אמר משה רבנו לפני הקב"ה: "רבוננו של עולם במה תרום קרנם של ישראל?" אמר לו: "בכי תשא", דהיינו על ידי השקלים שהם נותנים - "ונתנו איש כופר נפשו", ישראל בכל שנה ושנה, אפילו בזמן שאין בית המקדש קיים, עד ביאת משיח צדקנו, שזה יהיה השנה בעז"ה, נותנים איש כופר נפשו - מחצית השקל.

ועל ידי זה מכניעים את הקליפות, ולכן שקלים זה ראשי תיבות שוברים קליפות למעלה ינצלו מהמקטרגים. וגם שקלים עולה בגימטריא 480 שזה הגימטריא של פלונית, וככה מכניעים שלא תוכל חס ושלוש לשלוט חס ושלוש בעם ישראל, ובזה תרום קרנם של עם ישראל, זה הענין הזה. ובעז"ה נדבר על ענין השקלים בפרשת שקלים. ה' יעזרנו על דבר כבוד שמו.

ישר ולענין...

היום צו השעה הוא לדבר על מה שכתוב בפרשה: "ויאמר ה' למשה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה", שזה מעשה הקטורת, שיש בו סודות גדולים. פרשת הקטורת זה הנשק הסודי של עם ישראל, הנשק הכי חזק להינצל מכל צרה, ממלחמות מאויבים שסביבותנו, לבריאות, לרפואה, לפרנסה, לעשירות, לבטל את המוות, הכל זה פרשת הקטורת! זה הכח הכי גדול בכל התחומים!

בואו נדבר ישר ולענין... תראו שזה לא אני אומר... זה זוהר הקדוש! כל מה שאני יגיד לכם בעל פה, זה לא יהיה חזק כמו שנקרא את זה מתוך הזוהר, רשב"י אומר את זה בזוהר מילה במילה! ונקח את זה, אף יום אסור לאדם לבטל את הקטורת הזאת, לומר פיטום הקטורת חזק, הארוך! וכיון שעכשיו זה זמן לא פשוט, של מלחמה ושל בעיות, צריך

קשה. יש לכם חוברת של הישיבה, שיש בה את כל הפירוש כל כך יפה, אדם לא צריך להתאמץ כלום, הכל מסודר לו, כמו שהטבח מכין לכם אוכל, מבושל טוב ומוכן למאכל, רק תשים בפה... ככה גם לימוד הקטורת בחוברת הוא מוכן.

כמו כתר זהב

עכשיו שימו לב לדברים הבאים של הזוהר: **אמר רבי שמעון, אי בני נשא הווי ידעי כמה עלאה איהו עובדא דקטורת קמי קדשא בריה הוא - אם בני אדם היו יודעים כמה עליון וחסוב הוא מעשה הקטורת לפני הקב"ה, הווי נטלי כל מלה ומלה מניה - היו לוקחים כל תיבה ותיבה ממנה והווי סלקי לה עטרה על רשייהו, פכתרא דדהבא - והיו עושים אותה עטרה על ראשם ככתר זהב.**

ואי יכוין ביה בכל יומא - ואם יכוין בה בכל יום, אית ליה חולקא בהאי עלמא ובעלמא דאתי - יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא, ויסתלק מותנא מניה, ומעלמא - ויסתלק המות ממנו ומכל העולם, וישתזיב מפל דינין דהאי עלמא - וינצל מכל הדינים של העולם הזה, מסטרין בישיין - ומכוחות וצדדים רעים, ומדינא דגיהנם - ומדין של גיהנם, ומדינא דמלכו אחרא ומדין של מלכות דסטרא אחרא, בההוא קטורת - כל זה נעשה בעולם באותה קטורת שהוא מכוון בה.

למה נקרא שמו "מזבח" הרי לא זבתו עליו?

עכשיו הזוהר חוזר לדבר על הקטורת שבבית המקדש: **פד הוה סליק תננא בעמודא - כאשר היה עולה עמוד העשן על ידי העשב שנקרא "מעלה עשן", פהנא הוה חמי אתוון דרזא דשמא קדישא - הכהן היה רואה אותיות השם הקדוש הו"ה ב"ה, פרישאן באוירא - פרושות ופורחות באויר וסלקי לעילא בההוא עמודא - ועולות למעלה באותו עמוד. לבתר כמה רתיכין קדישין סחרין ליה מפל סטרין - ואח"כ כמה מרכבות קדושות מסובבות לאותו עמוד מכל הצדדים, עד דסליק בנהירו וחדוה - עד שעולה למעלה באור ושמחה וחדוה למאן דחדי - ומשמח למי שצריך [השכינה ועולמות עליונים] וקשר קשרין לעילא ותתא - וקושר קשרים ומזווג זיווגים למעלה באו"א ולמטה בזו"ן - ליחדא כלא - ליחד כל הפרצופים. ודא מכפר על יצר הרע - והקטורת מכפרת על הפגמים שגרם היצר הרע ועל ע"ז דאיהו סטרא אחרא - וגם מה שגרמה עבודה זרה שהיא הסטרא אחרא.**

וממשיך הזוהר: **ועשית מזבח מקטר קטרת וגו'. האי קרא אית לאסתכלא ביה - פסוק זה יש להתבונן בו בגין דתרין מדבחין הווי - לפי ששני מזבחות היו במקדש, מדבחא דעלוון ומדבחא דקטרת בוסמין - מזבח העולה, ומזבח קטורת הסמים. דא לבר ודא לגו - מזבח העולה היה בחוץ, ומזבח הקטורת היה בפנים. ויש להעיר: האי מדבחא דקטרת - זה מזבח הקטורת דאיהו פנימא שהוא הפנימי, אמאי אקרי מזבח מדוע נקרא "מזבח"? והא לא דבחין ביה דבחין - והרי לא זובחים בו זבחים, ומזבח על דא אקרי - והמילה מזבח היא מלשון זבחים, וא"כ מדוע נקרא מזבח?**

אלא, בגין דבטיל וכפית - אלא הסיבה שנקרא "מזבח", היות שהקטורת מבטלת וכופה

ועוקרת לכמה סטרין בישיין לכמה וכמה צדדים וכוחות רעים. **ובגין דההוא סטרא בישא - ומכיון שאותו צד של סטרא אחרא רעה, כפית ולא יכיל לשלטה - נכפפת ונעקרת ולא יכולה לשלוט ולא למנהי קשיגורא - ולא להיות מקטרגת, וא"כ כל הכוחות הרעים נזבחים ע"י הקטורת. ועל דא אקרי מזבח - ולכן נקרא מזבח הפנימי בשם "מזבח". פד הוה סטרא בישא הוה חמי - כאשר אותה סטרא אחרא רעה היה רואה עשנא דקטרת דסליק - את עמוד עשן הקטורת עולה, אתכפייא וערק, ולא יכיל לקרבא כלל למשפנא - נכפפת ונכנעת ובורחת, מבלי יכולת להתקרב כלל למשכן השכינה.**

ועכשיו מבאר הזוהר למה מזבח הקטורת היה בפנים ולא בחוץ: **ובגין דלא אתזכי ולא אתערב בההוא חדוה דלעילא - ולפי שלא נזדכך הס"א ולא נתערב באותה שמחה של מעלה, בר קדשא ב"ה בלחודוי - רק הקב"ה לבדו, ובגין דחביבא פל פך - וגם לפי שהקטורת חביבה לפני הקב"ה, לא קאים ההוא מזבח אלא לגו - עומד אותו מזבח של קטורת רק בפנים, דהאי איהו מזבח דברפאן אשתכחו ביה - שזה מזבח שהברכות מצויות בו ועל דא סתים מעינא - ולכן הוא סתום מן העין, כי בו הברכה.**

הסימן שנמסר בידינו

מה פתיב באהרן - כתוב לגבי אהרן, ויעמד בין המזבחים ובין החיים ותעצר המגפה. דכפית ליה למלאך המות, דלא יכיל לשלטה כלל - שכפף והכניע את מלאך המות שלא יוכל לשלוט כלל ועיקר, ולא למעבד דינא ולא לעשות עוד דין. ואמר רשב"י סימנא דא אתמסר בידינא - סימן זה נמסר בידינו, די בכל אתר דקאמרי בכוונה ורעותא דלבא עובדא דקטרת - שבכל מקום שאומרים בכוונה וברצון הלב מעשה הקטורת, דלא שלטא מותנא בההוא אתר ולא יתזק - לא ישלוט מוות באותו מקום, ולא יזק, ולא יכלין שאר עמין לשלטה על ההוא אתר - ולא יכולים העמים לשלוט על אותו מקום.

מעשה נורא שהיה בכפר טרשא

אחרי כאלה דברים, מה אנחנו צריכים פצצות? הרי יש לנו קטורת!... עכשיו נראה מעשה נורא שהזוהר מספר על מעלת הקטורת: **רבי אחא אזל לכפר טרשא - רבי אחא הלך לכפר טרשא ובאותו הזמן היתה מגיפה בעיר, לחישו עליהו כל בני מתא, אמרו גברא רבא אתא הכא נזיל לגביה - דברו עליו כל בני העיר שהנה אדם גדול בא לכאן, הבה נשאל אותו על המגפה. אתו לגביה, אמרו ליה לא חס על אובדנא? אמר להו מהו - באו אלי, אמרו לו אתה לא מרחם על אבודתנו? אמר להם, מה הענין? אמרו ליה דאית שבעה יומין דשארי מותנא במאתא וכל יומא אתתקף ולא אתבטל - אמרו לו, שכבר שבעה ימים יש מגפה נוראה בעיר, וכל יום היא מתחזקת ולא מפסיקה.**

אמר להו, נזיל לבי כנשתא ונתבע רחמי מן קדם קדשא ב"ה - אמר להם נלך לבית כנסת ונבקש רחמים מלפני הקב"ה. עד דהווי אזלי, אתו ואמרו פלוני ופלוני מיתו ופלוני ופלוני נטו למות - באמצע שהיו הולכים, הגיעה הידיעה שפלוני ופלוני גם כן נפטרו, ופלוני ופלוני נזבחים למות. אמר להו רבי אחא לית עתא לקיימא הכי דשעתא דחיקא - אמר להם רבי אחא, אין זמן עכשיו ללכת לבית הכנסת כי השעה דוחקת. ולכן אפרישו מנכון ארבעין בני נשא מאנן דזכאין יתיר

מלאכים של כל העולמות, ספירות עליונות, י' ספירות של עשיה, יצירה, בריאה, אצילות, כולם.

אמרו לו: "רבנו של עולם, מה אנחנו? הרי אתה בראת אותנו! מה שאתה רוצה, תיקח!" והקב"ה אמר להם: "לא, יש לי ענין, שתתנו מרצונכם, חלק מכם". ובאמת כל המלאכים נתנו חלק, המלאכים, הספירות, כל אחד נתן חלקו.

ולמה עשה את זה הקב"ה? הזוהר מסביר כי הקב"ה רצה שאדם ישפיע במעשיו על כל העולמות. וכיון שכלול מכל העולמות, כשהוא לומד תורה, מתפלל, עושה מצוות, מעשים טובים, הוא מאיר את כל העולמות, כל העולמות שמחים, כולם מקבלים שפע. ואם אדם ח"ו חוטא, פוגם בכל העולמות. אם הקב"ה מעניש אותנו כולם מקבלים עונש, כולם קשה להם, ולכן לא שווה להם שהאדם יענישו אותו, ולכן כשהקב"ה רוצה להעניש איזה אדם, כולם בוכים, כל העולמות, כל המלאכים, "רבנו של עולם אל תעניש אותנו, את עם ישראל, כי מי ישפיע עלינו? מי יתן לנו?".

כך עשה הקב"ה בכוונה, כדי שאנחנו נשפיע על כולם, וכולם ישפיעו עלינו. ואם אנחנו עושים טוב, הכל טוב, ואם לא, כולם ניזוקים, והעולמות והמלאכים מבקשים עלינו רחמים. ולכן האדם הוא "נזר הבריאה", כי הוא הכי חשוב בעולם, שכלול מכל העולמות, ומשפיע עליהם, איזה זכות יש לנו.

היחיד שלא תרם...

אמנם, היה איזה אחד למעלה שלא רצה לתת לאדם כלום, מי זה? הס"מ, הוא בשום אופן לא הסכים, אמר: "מה אנוש כי תזכרנו בן אדם כי תפקדנו - מי זה הבן אדם הזה בכלל?". מה עשה הקב"ה? לקח אותנו, והפיל אותנו, אמר לו "אתה עוד תקבל ממני... אתה מנודה, אני בקשתי ממך ואתה לא נותן?". ולמה הוא לא נתן? כי הוא ידע, שאם הוא נותן משהו מעצמו, זה יהיה הקטורת, והוא ידע שהקטורת מבטלת אותנו, ומה יהיה איתו? לא תהיה לו עבודה? הרי כל העבודה שלו זה להחטיא את עם ישראל ולעשות להם בעיות, ולכן הוא לא רצה לתת בשום אופן.

הקב"ה חיכה עם זה, עד שבא משה רבנו עלה משה רבנו למרום, ואז אמרו מלאכי השרת "מה לילוד אישה בינינו", אמר להם הקב"ה: "בא לקבל את התורה", אמרו לו: "חמדה גנוזה תתקע"ד דורות קודם בריאת העולם ואתה מבקש לתנה לבני אדם? מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו? תנה הודך על השמים, מה אתה נותן את זה לבשר ודם?".

אמר לו הקב"ה למשה: "הם שואלים שאלות חזקות, תחזיר להם תשובה חזקה", אמר משה "אני מפחד מהם הם יכולים לשרוף אותי", אמר לו הקב"ה "אל תפחד, החזק בכסא כבודי והחזר להם תשובה". מה זה החזק בכסא כבודי? כסא הכבוד, זה מעולם הבריאה, שמה זה הנשמות של עם ישראל מעולם הבריאה, והתכוון לרמוז שיאמר למלאכים: "אנחנו מעולם הבריאה, אתם המלאכים מעולם היצירה, הנשמות שלנו גבוהות מכם! מה יש לכם בכלל עם עם ישראל? ועוד אמר להם משה:

הלא כתוב בתורה 'אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים' וכי אתם הייתם בארץ מצרים? ועוד כתוב בתורה, לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב, ומה זה שייך לכם!?

- תפרישו ממכם ארבעים בני אדם הכי צדיקים בעיר ותחלקו אותם עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה לְאַרְבָּעָה חֻלְקִין וְאֵנָּה עִמְכוֹן - לארבעה חלקים, ואני עמכם. עֲשָׂרָה לְזוּיֵיתָא דְמֵאתָא וְעֲשָׂרָה לְזוּיֵיתָא דְמֵאתָא, וְכֹן לְאַרְבַּע זוּיֵיתָא דְמֵאתָא - ויעמדו עשרה בזוית זו של העיר, ועשרה בזוית זו, בארבע רוחות העיר. וְאֵמְרוּ בְרַעוּת נַפְשִׁיכוֹן עֲנִינָא דְקַטְרַת בּוֹסְמִין - ויאמרו ברצון ובכונת הלב והנפש ענין קטורת הסמים, דְקוֹדֵשָׁא ב"ה יְהִי לְמִשְׁהָ, וְעֲנִינָא דְקַרְבָּנָא עֲמִיָּה - שהקב"ה נתן למשה, ותאמרו גם ענין הקרבנות.

עֲבָדוּ כֹן תְּלַת זְמַנִּין וְאֵעֲבְרוּ בְּכָל מֵאתָא לְאַרְבַּע זוּיֵיתָא וְהוּוּ אֲמָרִין כֹּן - עשו כן שלש פעמים ועברו בכל העיר לארבע רוחותיה והיו אומרים כן. לְבַתֵּר אֲמַר לְהוּ גִזִּיל לְאֲנֹן דְאֹשִׁיטוּ לְמִימַת אֲפָרִישׁוּ מִנִּיכּוּ לְבַתִּיהוֹן, וְאֵמְרוּ כְדִין - אח"כ אמר להם, נלך כעת לאותם שנוטים למות, מקצת מכם ילכו לבתיהם ויעשו גם שם כמו שאמרנו, וְכֹד תְּסִיִּמוּ אֲמָרוֹן אֲלֵינּוּ פְּסוּקִיָּא - וכאשר תסיימו, תאמרו את הפסוקים: "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהָרֹן קַח אֶת הַמַּחְתֶּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ וְגו' וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמִּיתִים" וְגו'. וְכֹן עֲבָדוּ וְאֵתְבַטַּל מִנֵּיהוּ - וכן עשו, והתבטלה המגפה.

שְׁמַעוּ הֵוא קְלָא דְאֵמַר סְתָרָא סְתָרָא קַמִּיָּתָא אוּחִילוּ לְעֵילָא - לאחר שהתבטלה המגפה, שמעו קול משמיים שאומר: סוד הסודות מימי קדם, הנחילוהו למעלה, [שזה הסוד שקיבל משה כשעלה למרום] דְּהָא דִּינָא דְשִׁמְיָא לָא אֲשַׁרִּי הֵכָא דְהָא יְדַעִי לְבַטְלָא לִיה - שהרי דין שמיים לא שורה כאן כי ידעו לבטלו. חֲלַשׁ לְבִיָּה דְרַבִּי אַחָא, אֲדַמּוּךְ - חלש לבו של רבי אחא, שביטל דין שמיים, ונרדם. שְׁמַע דְאֵמְרִי לִיה, כֹּד עֲבַדְתָּ דָא עֲבִיד דָּא - שמע שאומרים לו משמיים: כאשר עשית מעשה זה, לך ועשה עוד מעשה. זִיל וְאֵימָא לֹון דִּיחֲזָרוֹן בְּתַשׁוּבָה דְחֵיבִין אֲנֹן קַמִּיא - לך תאמר להם שיחזרו בתשובה כי חוטאים הם לפני [ולכן באה להם המגפה]. קַם וְאֲחִזֵּר לְהוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָתָא - החזירם בתשובה שלימה, וְקַבִּילוּ עֲלֵיהוּ דְלָא יִתְבַטְּלוּן מֵאוּרֵיתָא לְעַלְם - וקבלו עליהם שלא יתבטלו מהתורה לעולם וְאֲחִלִּיפוּ שְׁמָא דְקַרְתָּא וְקֵארוֹן לָהּ וְהַחֲלִיפוּ אֶת שֵׁם הָעִיר [מכפר טרשא] וְקֵרָאוּ לָהּ מֵאתָא מַחְסִיא - העיר שחס הקב"ה עליהם.

מדוע האדם הוא נזר הבריאה?

אנחנו למדים מדברי הזוהר, שהקטורת יש לה כח אדיר, [ומה שהבאנו זה רק חלק מהדברים]. ולכן לא סתם אנחנו מפרסמים חזק חזק את הקטורת, כי אנשים לא יודעים כמה המעלה שלה היא גדולה, מי שאומר פרשת הקטורת ניצול מכל הצרות והפגעים, ונהיה מליונה, עשיר, שמח, וכל הדברים שלו מסתדרים.

ומאיפה הגיע אלינו הכח של הקטורת? אומרים רבותינו, בבריאת העולם, אחרי שברא הקב"ה את הכל, שמים וארץ, מלאכים, עולמות עליונים, תחתונים, הכל היה מוכן. ביום שישי רצה לברוא את האדם, הלך למלאכים אמר להם "נעשה אדם", אני רוצה לברוא אדם, אבל "בצלמנו כדמותנו", דהיינו "אני רוצה שכל אחד מהבריאה יתן חלק לאדם, אני אתן, ואני רוצה שכל אחד מכם גם יתן חלק ממנו לאדם", כולם צריכים לתת, שרפים, חיות, אופנים, עולמות עליונים,

גילה את הסוד מחוסר ברירה

מיד כל המלאכים הודו לו, ומייד כל השרים של אומות העולם נתנו למשה מתנות, מדוע? כי הם ידעו שאם ישראל לא מקבלים את התורה, אין עולם, "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתתי". והקב"ה התנה עם כל מעשה בראשית "יום השישי ויכולו השמים והארץ" יום השישי זה יום קבלת התורה, שישי בסיון, והשישי האות ה' זה חמישה חומשי תורה. אם ישראל מקבלים, יש עולם, אבל בלי התורה אין עולם, חייבים לקבל את התורה, לכן כולם התחננו למשה.

ואז הקב"ה אומר לס"מ שזה השר של אדום: עכשיו דיר בלאק... ישראל חייבים לקבל את התורה, כי אם לא, אין אדום, אין כלום, לכן לך תתן להם מתנה! הלך הס"מ ונתן מתנה. מה המתנה? הקטורת! "לקחת מתנות באדם". וזה מה שאומרים רבותינו שמלאך המוות מסר בידו את סוד הקטורת, כי זה הסוד שנתן הס"מ, אמר לו: "אם יש לכם ח"ו בעיות, משתולל חמאס, משתולל חיזבאללה, מיני מחלות מיני אסונות, זה התרופה". ובוזה השתמש משה רבנו במגפה שבאה אחרי מחלוקת קורת, "וירץ אל תוך הקהל... ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה", אם כן, הס"מ לא רצה לגלות את הסוד הזה אבל לא היתה לו ברירה...

ארבע קליפות הכי חזקות

ולשון הפסוק "ויאמר ה' אל משה, קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה", אומרים חז"ל שרמוז כאן אחד עשר סממנים, כי המילה "סמים" הראשונה זה שניים [מייעוט רבים], "נטף ושחלת וחלבנה" - עוד שלש, הרי כבר חמשה, והמילה סמים השניה, היא רומזת לחמשה נוספים על החמשה שעד עכשיו, הרי לנו עשרה, ואחר כך "ולבונה זכה" הרי סך הכל י"א סממני קטורת.

בנוסף לכך, יש כאן רמז נפלא: הסממנים המפורשים בתורה הם "נטף, שחלת, חלבנה", ראשי תיבות נח"ש, כי הכח של סממני הקטורת הוא לבטל את הטומאה הגדולה שהכניס הנחש הקדמוני. ועוד רמז: נטף, שחלת, חלבנה, סופי תיבות עולה תפ"ה, שזה גימטריא של פלונית וגונדה דילה - עם החילות שלה. נמצא שיש כח בסממני הקטורת להכניע את שניהם, מכון בדיוק אלה כנגד אלה.

בנוסף, יש ארבע קליפות הכי קשות בעולם: משחית, אף, חמה, ופלונית [עוון], כמו שכתוב ביחזקאל, "והנה רוח סערה באה מצפון, רוח, ענן גדול, אש מתלקחת, נוגה לו סביב. יש כאן ארבע - רוח סערה, ענן גדול, אש מתלקחת, נוגה לו סביב - ארבע כנגד ארבע קליפות. והסופי תיבות של נוגה, ענן, רוח, אש, זה "הנח"ש". וזה מה שבקשו בני ישראל ממשה: "ויבוא העם אל משה ויאמרו חטאנו... ויסר מעלינו את הנחש", הנח"ש זה ארבע הקליפות האלה, שביקשו שיסיר אותם מהם. וזה מה שאנו אומרים כל ערב לפני תפילת ערבית, "והוא רחום יכפר עוון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו", כנגד משחית, אף, וחמה, ו"עוון" הוא כנגד הנקבה. והקטורת מעבירה את הארבע הקליפות הללו [שנח"ש זה ר"ת נטף שחלת חלבנה].

נמצא שהקטורת מבטלת את כל הקליפות,

ואת כל הכח של הסטרא אחרא, לכן אומר לך הזוהר וקיימא לבטלא תרשין, ומלין בישין מביתא - ועומדת לבטל כשפים ודברים רעים מהבית, דלית לך מלה בעלמא למתברר ליה לסטרא אחרא, בר קטרת - שאין לך דבר בעולם, לשבור את כח הסטרא אחרא, חוץ מהקטורת שהוא הכח הגדול ביותר.

התפילה הראשונה של אדם הראשון

למעשה התפילה הראשונה שהתפלל אדם הראשון לפני הקב"ה, היא תפילת מנחה [בערב שבת], ואיך הוא אמר? "תיכון תפילתי קטורת לפניך" - אני רוצה שהתפילה שלי, הראשונה, תהיה כמו קטורת לפניך! ולמעשה כמה שנים חי אדם הראשון? תשע מאות שלושים שנה, תתק"ל שנים. [היה צריך להיות אלף, אלא ששבעים שנה נתן לדוד], תכון תפילתי קטורת לפניך, ראשי תיבות תתק"ל. רומז שזה התפילה הראשונה של אדם הראשון. כי אין דבר חביב לפני הקב"ה כמו הקטורת.

וראינו את הזוהר שאומר, שגם עכשיו בזמננו, האמירה של הקטורת, מועילה במקום להקטיר אותה בבית המקדש. כמו שנאמר לגבי הקרבנות: "ונשלמה פרים שפתינו" שאמירת הקרבנות יש לה כח. וחז"ל אומרים שאמר אברהם לקב"ה בברית בין הבתרים, רבונו של עולם "במה אדע כי אירשנה". אמר לו הקב"ה: "קח לי עגלה משולשת ועז משולשת", אמר אברהם: "רבונו של עולם, אבל מה יהיה בזמן שאין בית המקדש קיים?", אמר הקב"ה: "כבר תיקנתי להם סדר קרבנות שהם קוראים לפני, מעלה אני עליהם כאילו הקריבום".

ועוד אומרים חז"ל, אמר רב דימי אפילו בטלו הקרבנות, הרי לא בטלה התורה, שמי שעוסק בתורה מועיל לו כמו קרבנות, כמו שכתוב: זאת התורה לעולה, למנחה. ויש זוהר שאומר: "אמר רבי כרוספדאי מאן דמדכר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות עניינא דקרבנות ותקרובתא ויכוון בהו, ברית כרותה שהמלאכים שמקטרגים על האדם לא יוכלו לעשות לו, אלא רק טוב".

וכח זה אמור לגבי כל הקרבנות, ולא דוקא לגבי קטורת, אבל הקטורת הרי עולה על כולם, כי הקטורת חביבה לפני הקב"ה יותר מהקרבנות, ואם כן, גם אמירתה חביבה יותר. אנו רואים כמה זה לא דבר פשוט אמירת הקטורת. איך אמר רבי שמעון? [הובא לעיל בזוהר] שאם אנשים היו יודעים כמה מעלת הקטורת היא חביבה, היו שמים כל מילה ומילה של הקטורת כמו כתור זהב על ראשם, לכן צריך לקחת את הדבר הזה לתשומת ליבנו.

המצב הוא לא נורמלי

ואני אסביר לכם בכמה מילים איך הקטורת מבטלת את הס"מ: הנה יש כוחות רעים בעולם, שזה כל הס"מ וגונדא דילה, שהקב"ה ברא אותם, כי הם כמו השוט, שכאשר עם ישראל לא הולך בדרך ה', יש להם כח חס ושלום, אנחנו נותנים להם את המקל, שיוכלו חס ושלום לרדות בנו. "והיה כאשר תריד - ופרקת עולו מעל צווארך", אוי ואבוי, כשזה קם, זה נופל, זה לא פשוט. אבל אם הולכים בדרך ה' הם לא יכולים לשלוט בנו.

וכתוב בחז"ל שמהריח של הקטורת היו מתעטשות העייזים ביריחו. מה זה מתעטשות? רבותינו אמרו: שהיה להם תולעים בראש, ומהעיטוש הזה שמתעטשות חזק היה יורד להם התולעים, כך הגמרא אומרת. אבל רבנו האר"י היה אומר, אל תחשוב שזה ממש עיזים ותולעים, אלא העייזים זה הסטרא אחרא, שעייזים שהם מרמזים לדינא קשיא, והתולעים זה הכוחות הרעים, שמריח הקטורת היו יוצאים. וזה מרמז לנו איך שכל הרע כל הרע הולך.

עוד רבותינו אמרו, שאמירת הקטורת זה סגולה לעשירות, איך כתוב שמה? "ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך, ברך ה' חילו", בכח של הקטורת - ברך ה' חילו. הגמרא אומרת במסכת יומא (דף כו) שהקטורת היתה מעשירה את הכהן המקטיר אותה. ולכן לא היה כהן שמקטיר פעמיים קטורת, אין דבר כזה, כל אחד יום אחר, ורוב הכהנים היו עשירים, כי עשו קטורת.

ועכשיו בזמננו, שאדם קורא את פרשת הקטורת, זה כמו שהוא מקטיר, ויהיה לו הרבה כסף בכיסים, תבדקו... תגידו כל יום קטורת לא יחסר לכם שום כסף בכיס... וגם הקטורת מכפרת על לשון הרע, כי "יבוא דבר שבחשאי ויכפר על מעשה שבחשאי". וגם זה סגולה לזכרון, כי "ממולח טהור קודש", ראשי תיבות רח"ש שיש בו כח לגרש את החיצוניים, וזה עוזר לזכרון.

כתוב בזהו: "אמר רבי פנחס, פעם אחת הייתי הולך בדרך, פגשתי את אליהו הנביא, אמרתי לו תגיד לי דבר טוב שמועיל לבריות, אמר אליהו הנביא: כל המלאכים ממונים, שכל זמן שיאמרו מעשה הקרבנות, שציוה משה רבנו, ויתנו ליבם וכוונתם, אין מגיפה, אין בעיות, אין צרות". והקטורת מסייעת לאדם גם לחזור בתשובה, "מסילות בלבבם". כל הדברים הטובים יש בקטורת. אז איך אדם יותר על הדבר הזה?

"תתחבא מתחת הספסל ותחכה להם!"

סיפר לנו מורנו רבי אברהם רפול, שבזמן רבי שלמה לניאדו, פרצה מגפה קשה בחלאב, והיו מתים. ורבי שלמה רצה לעצור את המגפה, מה עשה? אמר לשמש שלו: "שמע מה אני אומר לך, אלה המזיקים, הם כל לילה באים לבית הכנסת, כי הכלים שלהם נמצאים בבית הכנסת, ולכן אני אומר לך, שתכנס לבית הכנסת הגדולה בחלאב, תתחבא תחת הספסל, תסגור את הבית הכנסת, והם יבואו בחצות לילה, הם יעמדו בתיבה יתחילו לקרוא... אל תתן להם לקרוא! מייד תתן להם את המכתב שלי, ואני כותב על זה גם את הקטורת וגם אני כותב להם שיסתלקו מפה, אני לא מרשה להם לעמוד פה, ותקרא קטורת חזק..." השמש מאוד פחד... אבל הרב אמר לו: "אל תפחד, אני אחראי עליך!".

ואכן בהגיע הלילה, הלך השמש והתחבא מתחת לספסלים, ואכן, בחצות לילה, הוא שומע את המזיקים נכנסים... וראש המזיקים כבר הספיק להגיד שלשה שמות של אנשים... מייד יצא השמש והתחיל לצעוק: "תעצרו, יש מכתב!" ותוך כדי התחיל לקרוא "אתה הוא ה' אלקינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמים"... והנה הוא רואה שהם אומרים "בואו נברח מפה, גם הרב מסלק אותנו, וגם עכשיו

עכשיו רואים, מה שקורה עכשיו בעולם, זה לא יאומן כי יסופר, יש הרבה תורה והרבה מצוות, אבל רואים איך שהקב"ה לוקח את השכל של המנהיגים, זה משהו לא נורמלי, ונותן כח לסיטרא אחרא, לכל החיזבאלות והחמאס וכל אלה, כולם מתרוממים, איזה צרה! זה רק מעשי ה', זה לא ביד בני אדם, זה הכל תלוי בנו! אם אנחנו הולכים בדרך ה', הכל בסדר. ואם לא עושים רצון אבינו שבשמים, חס ושלום לא מתעוררים? אז יש בעיות.

ומה עושים המזיקים האלו? הם לוקחים את כל הכח הרוחני, ומזה הם חיים, המזיקים אין להם לבד כוח, הם לא יכולים לחיות, הם גונבים מהקדושה, במקום שאנחנו ניתן את הכח לקדושה, נותנים את הכח לסטרא אחרא, גונבים את מה שיש בקדושה, עושים עבירות, מתחברים עם הגויים, מחניפים להם, ונותנים להם, זה נותן להם כח, מי נותן להם כח?! וגם בגשמיות זה כח, "תן להם, תן להם", הכל שקר. הכל זה בעיה גדולה, נותנים נותנים, וככה הם מקבלים כח.

לא נלחמים אלא רק מבררים הניצוצות

ומה אנחנו צריכים לעשות? לא צריך להלחם, צריך רק להוציא מהם את ניצוצי הקדושה, ואז הם מתים מאליהם, כי אין להם שום כח. וזה מה שעושה הקטורת, סממני הקטורת זה ניצוצי קדושה שנמצאים בכוחות של הסטרא אחרא, וכשאנחנו אומרים את הסממנים ומכוונים בספירות, להוציא את הספירות הקדושות מתוך הקליפה, הם חוזרים לקדושה, ואלה נופלים פגרים מתים. זה מעשה הקטורת, אני אומר את זה בגדול.

אני אמחיש לכם את זה עם הכוונות של רבנו האר"י בפרשת הקטורת: שכאשר אומרים "קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה", סמים: זה שניים, כנגד שתי ספירות: תפארת ונצח. ואח"כ נטף ושחלת וחלבנה - זה: הוד, יסוד, מלכות. [ולמה מתחיל בתפארת יש יש לזה טעם ואכמ"ל]. ואחר כך: המילה "סמים" השניה, זה עוד חמש: כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה. וחזרנו שוב לתפארת, וסיימנו עשר ספירות, ולבונה זכה זה המקיף שעליהם, סך הכל אחד עשר, ככה כותב רבנו האר"י לכוון. ואלו הספירות הקדושות שנמצאים שם, ומוציאים אותם מהקליפה.

עד עכשיו אמרנו את הכוונה בפרשת הקטורת, וככה זה גם בברייתא דפיטום הקטורת גם מכוונים כך, אבל זה הולך סדר קצת אחר, [למה כל זה שינויים? יש בזה סודות גדולים, אבל לא כעת הזמן]. ונביא את הכוונה של הברייתא: החלק הראשון: "הצרי והציפורן והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה" - הצרי זה כתר, הציפורן - יסוד, והחלבנה - מלכות, והלבונה - זה המקיף. ואחר כך "מור וקציעה ושיבולת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה": מור זה חסד, וקציעה זה גבורה, שיבולת נרד זה תפארת, וכרכום זה נצח. ואחר כך "הקושט שנים עשר וקילופה שלשה וקינמן תשעה". קושט זה חכמה, קלופה - בינה, וקינמן זה ההוד, ככה סיימנו את כל העשר ספירות. ואם אדם זוכר את זה בראש שלו, והוא מכוון את זה, זה עושה פלאות. [וחוץ מזה, טוב גם לכוון שמות הקודש, אבל העיקר זה הכוונות שאמרנו, כבר ככה זה מבטל].

זה עם הקטורת, אין לנו רשות להישאר פה".
ואמנם השלושה אנשים שהם הספיקו להזכיר את
השם שלהם, הלכו לעולמם, אבל מאז פסקה המגפה. זה
הכח האדיר הקטורת.

בפורת יוסף, היה רבי אברהם רפול, הוא כל יום היה נכנס
לכיתות והיה נותן מוסר, ופעם הוא סיפר לנו, שכאשר הגרמנים רצו
להכנס לארץ ישראל, מצב היהודים בארץ היה בסכנה מוחשית,
כי המופתי הגוי הערבי הזה, שיתף פעולה עם הנאצים, וכדי לעזור
להם נתן להם רשימות של כל בתי היהודים איפה נמצאים, איפה
הקהילות, כדי להקל את הטבח ביהודים. חכמי הקבלה של פורת
יוסף, שהיה להם ישיבת עוז והדר, הלכו עשרה אנשים בארבע
פינות העיר ואמרו את הקטורת, כדי לבטל את הגזירה.

טיסת התרנגולות

ובאותו זמן היה פה חכם יהודה פתיה, וראה שהגזירה
היא קשה. מה עשה? אמר, "אין ברירה כי אם לקחת מטוס
ולעשות את הקטורת", השכיר מהאנגלים מטוס בריטי. [מי
שילם על המטוס? מרקו כהן, זה אבא של רבי מנחם כהן, פה
יש בית הכנסת היוונים על ידינו, זה רבי מנחם כהן אבא שלו
היה לו כסף, הוא היה שופט], עלו המקובלים למטוס, עם הרב
יהודה פתיה, והעלו איתם לול של תרנגולות, שחטו אותם
בדרך, הטייס סיבב את ארץ ישראל, על פי בקשת חכם יהודה
פתיה, כל הדרך פיטום הקטורת, הרי רבי יהודה פתיה סידר
את פיטום הקטורת, יש לו קונטרס שנקרא "שמירה לחיים",
וכל מה שאנחנו עשינו את החוברת של הקטורת זה הכל של
חכם יהודה פתיה, סידרנו איך שהוא סידר.

לימים, הטייס התראיין באחת העיתונים, והוא סיפר על
אותה טיסה מופלאה, [אתם יכולים לראות את זה בעיתון
ג'רוזלם פוסט בתאריך 14.8.1953 למניינם] קראו לו "ל'ין ואן
ליד" ממוצא יהודי, הוא סיפר בהתרגשות ובבכיות מה שהוא
ראה בזעזוע, מה שעשו כל המקובלים, וקודם כל התואר שלהם,
שהיו כמראה מלאכים, ואיך שהיו זועקים והיו קוראים את
הקטורת, הכל הוא מספר, והוא אומר, שהחברים שלו היו
צוחקים עליו "לך אתה עם המשוגעים והתרנגולות" חס ושלום,
ובאמת באורח ניסי ממש, אחרי שלושה שבועות, רומל נסוג
והובס, עם ישראל ניצל מהפלישה של הנאצים, ולא היו מאמינים
שככה ניצלו, אבל ידעו שזה כנראה בזכות הטיסה, שאיזה
בכיות עשו? איזה קטורת? ואמר הטייס, אני בעצמי אם לא
שהשתתפתי, לא הייתי מאמין שיש דבר כזה, כך הוא מספר
את זה בעצמו. משהו לא רגיל.

דרך אגב, חכם יהודה פתיה, נפטר כעבור שלשה שבועות,
עצר את המלחמה ונפטר! [והנה השבוע נפטר השכן של חכם
יהודה פתיה, חכם יהודה פתיה היה גר פה, השקמה, פה היה
גר. ומשה לוי עליו השלום אמר לי שחכם יהודה פתיה היה
גר מולו דלת מול דלת. והשבוע. בגיל מאה בדיוק. רבי משה
נפטר. רוח ה' תנחנו בגן עדן].

אל תשאל שאלות!

עוד דבר שעצר את המלחמה בארץ ישראל, באותה
תקופה היה חי חכם יצחק אלפיה, בא אליו בחלום
רבי יעקב אבוחצירא, אמר לו: "אתה הולך

לכל המקומות, אתה עושה תפילות, אתה קורא
קטורת, למה אתה לא בא אצלי במצרים?" והוא אומר
לו "איך אני אבוא?" ורבי יעקב עונה: "אל תשאל שאלות,
סע למצרים!" שאל חכם יצחק את החכמים: "אתם מכירים
רבי יעקב?" אמרו לו "בטח, זה מקובל גדול, זה בעל אותות
ומופתים, בטח תסע אליו".

ביקש מהאנגלים שיתנו לו, והם אומרים לו אין דבר כזה,
עכשיו מלחמה, איך תסע למצרים? הרי הנאצים שם מה אתה
מדבר? אך חכם יצחק התעקש: "אני רוצה לנסוע!" דיברו בשבילו
אנשים חשובים, ולבסוף נתנו לו לעלות לאוטובוס של חיילים,
שנוסעים למצרים.

הגיע למצרים, דרך לא דרך, הגיע לקבר של רבי יעקב,
לקח איתו אנשים מהקהילה המקומית, אמר להם "תשמעו רבי
יעקב בא אלי בחלום!", בואו איתי, מייד שמעו לו ובאו, עשה
איתם תפילות, עשה איתם קטורת. ו.. נפל רומל.

גם מור אבי כשהיה את המלחמה עם סאדאם חוסין, ארגן
כאן מטוס מסביב, גם חכם יצחק כדורי היה איתנו במטוס, ארגן
מטוס כזה עם כל הפיטום הקטורת, עם הקפות של יהושע בן
נון, זה היה מאד מרגש לעשות את התפילה הזאת.

נמצאנו למדים כמה הקטורת היא דבר גדול גדול ומה
מעלתה. וצריך שכל אחד ישים את זה אל ליבו. וגם עכשיו
הוצאנו עוד פעם את החוברות של הקטורת, יש הכל פה, אפשר
לקחת הכל, ולחלק ולתת, ולעשות, יש הכל בישיבה, זה מחולק
חינם אין כסף. רק בשביל שנזכה בעז"ה לחזור בתשובה ולבטל
את כל הרע הזה, כי זה לא דבר פשוט.

אתם משוגעים?!

ובדיוק עכשיו בזמננו גם כן זה המעשים של הערב רב,
זה לא דברים פשוטים. וכבר ראינו מה עשה הערב רב במעשה
העגל, הרי מי עשה את כל העגל הזה? הכל זה הערב רב, כל
אלה גויים, שהתגירו, ומשה רבנו אמר להם אני עולה, ואני
אחזור, אבל השטן השתדל לבלבל חזק, כי הוא ידע שאם יקבלו
את הלוחות הראשונות, אין לו שום שליטה יותר, מתבטל
המוות מישראל, וזה יגרום לאחדות וגדולה, ואז לא יהיה לו מה
לעשות, לא תהיה לו עבודה, ולכן השתדל לבלבל את העולם,
עשה ערפל גדול, חושך, שיגידו שמה נפטר, הראה את מיטתו
של משה פורחת, נתן בלבולים כל מה שיכל.

ובאותה שעה עמדו כל הערב רב, כמה הם היו? כארבעים
אלף נפש, וביניהם היו שני מכשפים גדולים "יונוס ויורבוס",
הם היו בניו של בלעם, הנכדים של לבן הארמי. ובאו כולם
בכוונה רעה אצל אהרן, ואהרן לא יכל להשתמט מהם, למה,
כי לפני כן הם הלכו לשבעים זקנים ואמרו להם בואו תעשו
אלהים, אמרו להם: "אתם משוגעים? לכו מפה! לא ראינו מה
עשה לנו הקב"ה? הוציא אותנו ממצרים! נתן מכות לפרעה!
קרע את ים סוף! נגלה על הר סיני! מה זה??? עבודה זרה!?"

מה עשו? הרגו את כל שבעים הזקנים. ובאו אצל חור,
בנה של מרים, שהיה נביא, אמר להם "בשום אופן בעולם!
השתגעו! הקב"ה ברא את העולם, הוא המנהיג",
הרגו גם אותם.

קטורת, ולא לשכוח גם לקרא זוהר הקדוש כי
"בדא יפקון מגלותא ברחמיה".

ועכשיו, אתם יודעים, משתולל חזק הסטרא אחרא,
וצריך בעדינות ובחכמה, לדעת איך להוציא את עם ישראל,
חס ושלום לא להתקרב לסטרא אחרא, לא "וילכו אחר ההבל
ויהבלו", הסטרא אחרא קופץ ומשתולל, אבל בעז"ה האור שעם
ישראל מדליקים יגרש את החושך הזה מעלינו.

הקב"ה יכניע ויפיל כל אויבינו וכל מבקשי רעתנו, "תיפול
עליהם אימתה ופחד", הקב"ה יתן כח לעמו, אנחנו רואים
עכשיו איזה מסירות נפש יש לעם ישראל, איזה חשק על
התורה, חשק אדיר, כל החיילים גם כן איזה חשק, באחדות
מסירות נפש שאין כמותה, מגלים אהבה גדולה שאין כמותה
לעם ישראל, נתאחד ביחד, ורק הקב"ה רואה את זה, וזה הכח
המיוחד של עם ישראל. הקב"ה יעזור שבעזרת ה' יוציא אותנו
מהגלות הקשה הזאת, ובפרט עכשיו שבא חודש אדר הנהדר,
קבלנו חודש ככה כפול... בעזרת ה' פעמיים אדר, איזה כח גדול.

ויהי רצון שהקב"ה יעזור שמזלם של עם ישראל ירום
למעלה, "וגבר ישראל", והעיקר שאנחנו נזכה לחזור בתשובה,
שלמה, ונברך כל הקהל הקדוש, וכל המאזינים דרך הלוינים,
רדיו מורשת, רדיו דרום, ערוץ אלפיים, וכן את כל הלומדים
בעלון "האוצר השבועי", ה' יברך אתם כל הברכות, כל הישועות,
שפע, ברכה, הצלחה, נזכה לעשות תשובה שלמה, ללכת בדרכי
ה', ושהקב"ה יבטל מעלינו ומעליכם ומכל עמו ישראל, כל
גזירות קשות ורעות, ויגזור עלינו גזירות טובות, וישלח לנו
משיח צדקו במהרה בימינו, אמן ואמן!

ואז באו אצל אהרן, אמר אהרן, אם עכשיו
אני לא יעכב אותם, אז אוי ואבוי מה שיהיה, אם יהרגו
גם אותנו, אין תקומה יותר, כי אז יהיה "יהרג כהן ונביא"
וזה צרה גדולה בעולם, ולכן החליט שאסור לתת להם להרוג
אותו. לכן אמר להם "פרקו נזמי זהבה אשר באזני נשיכם", כי
רצה לעכב אותם, כי לא באמת רוצה לעשות כלום, רק לעכב
אותם, ובינתיים יבוא משה. אבל הם תוך שניות, תיק תק,
פרקו, ונתנו לו את זה, והוא מסכן מה יעשה? הם מחכים עליו
עם אקדח בראש, או אתה עושה מה שאנחנו אומרים לך, או
לא, והם שמו בפנים שמות וכל מעשה הכשפים שלהם, ומייד
זה נהיה עגל זהב משקלו מאתיים ארבעים קילו!

אמנם חס ושלום שאהרן קדוש ישראל חס ושלום קשור
לזה, אלא את הכל עשה בחכמה ובתבונה, שאם לא יעשה כן
אהרן מי יודע מה היה יכול להיות? וכל זה, זה לא עם ישראל,
קום עשה לנו, כל זה הערב רב, אבל הם גררו את עם ישראל
גם כן קצת, הוליכו אותם שולל, שיהיה להם קצת רגשות לזה,
ואז זה פגם חזק חזק. ועד היום יש לנו את הסטרא אחרא
הזאת של הערב רב.

קופץ ומשתולל

ומה אנחנו צריכים לעשות? האור דוחה את החושך,
שאנחנו משתדלים ללכת בדרך ה' ומדליקים את האור, ואומרים
את הסדר הזה של פיטום הקטורת, משתדלים מאד מאד, יש
הרבה הרבה מה לדבר בענין הזה, לעשות כל מה שאפשר
ולבכות לה' עם תשובה, עם לימוד תורה, עם קרבנות, עם

תיקון ערב ראש חודש

ידוע מה שכתוב בספרים על מעלת התשובה ועשיית השבון נפש בכל ערב ראש חודש,
הנקרא יום כיפור קטן. שזה מבטל מעל האדם בפרט ומעל עם ישראל בכלל כל גזרות קשות
ורעות וכו' וכמו שהעיד ע"ז באיגרות ר' שלומל מזמן האר"י שהיו עושים בכל ערב ראש
חודש תענית וסליחות ותפילות ודברי כבושין וכל העם הוזרים בתשובה ולכן היתה להם
בריאות ושפע גדול.

לכן הוהלט בס"ד ע"י רבני הישיבה שליט"א לערוך מידי ערב ר"ה סדר תפילות ותחנונים
לבטל כל גזרות קשות ורעות ולאקמא שכינתא מעפרא. בעה"ת נתאסף כולנו

ביום המישי כ"ז אדר א' ער"ה אדר-ב' (7.3) בשעה 14:00 בדיוק

לקריאת התהילים בהשק גדול וסדר תשובה ותפילות ותחנונים ברוב עם בבית המדרש
למטה במעמד מו"ר המקובל הצדיק

רבי בניהו שמואלי שליט"א

והיא סגולה גדולה לבטל כל גזרות קשות ורעות רה"ל ואף גזרת קיצור השנים ח"ו והרגיל
לעשות כסדר הזה בכל ער"ה יזכה לשנות היים ושלום לברכה והצלחה בכל עניניו בעה"ת
והן א-ל כביר לא ימאס תפילת רבים ונזכה לביאת משיח צדקנו בב"א אמן.

ניתן למסור שמות לתיקון נפטרים המתקיים כמידי ער"ה ע"ס 101 ₪ לכל שם.

למסירת שמות חייגו: 02-624-9000